

Nr 242.

Godkänd av första kammaren den 1 juni 1922.

Godkänd av andra kammaren den 1 juni 1922.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om fortsatt tillämpning av lagen den 27 maj 1921 om tillfälliga åtgärder till förekommande av skövling av skog å fastighet i enskild ägo.

(Jordbruksutskottets utlåtande nr 46.)

Till Konungen.

I en till riksdagen den 28 april 1922 avlåten proposition, nr 255, har Eders Kungl. Maj:t, under återopande av bilagda i statsrådet och lagrådet förda protokoll, jämlikt § 87 regeringsformen föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogat förslag till lag om fortsatt tillämpning av lagen den 27 maj 1921 om tillfälliga åtgärder till förekommande av skövling av skog å fastighet i enskild ägo.

Förslaget är av följande lydelse:

»**Förslag**

till

LAG

om fortsatt tillämpning av lagen den 27 maj 1921 (nr 265) om tillfälliga åtgärder till förekommande av skövling av skog å fastighet i enskild ägo.

Häriigenon förordnas, att lagen den 27 maj 1921 (nr 265) om tillfälliga åtgärder till förekommande av skövling av skog å fastighet i enskild ägo, vilken lag gäller till den 1 juli 1922, skall äga fortsatt till-

lämpning till och med den 30 juni 1923; dock skall från och med den 1 juli 1922 10 § hava följande ändrade lydelse:

Sker avverkning — — — här är sagt.

Vad nu — — — under bedömande.

Verkställes avverkning, varemot förbud meddelats eller varigenom lämnad anvisning av beskaffenhet som i andra stycket sägs varder åsidosatt, av annan än den, vilken förbudet eller anvisningen delgivits, och ägde avverkaren kännedom om förbudet eller anvisningen, vare han underkastad enahanda påföljd, som om förbudet eller anvisningen delgivits honom, och varde i målet jämväl i övrigt så förfaret, som i det föregående är för särskilda fall stadgat.

Innefattar avverkning — — — förut är sagt.

Beträffande påföljd av sådan under denna lags giltighet begången förseelse, varom i 10 § sägs, skall vad i lagen är stadgat fortfara att gälla även efter den 30 juni 1923.»

Genom förevarande proposition har Eders Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen att antaga ett inom justitiedepartementet upprättat, vid propositionen fogat förslag om fortsatt tillämpning till och med den 30 juni 1923 av lagen den 27 maj 1921 (nr 265) om tillfälliga åtgärder till förekommande av skövling av skog å fastighet i enskild ägo — vilken lag gäller till den 1 juli 1922 — dock med sådan ändring av 10 § att avverkningsförbud och därmed i förevarande avseende likställa anvisningar skola gälla icke blott mot dem, som därav fått del i hittills vanlig ordning, utan även mot en var annan, som visas hava därom ägt vetskap.

Såsom av statsrådsprotokollet framgår, har departementschefen funnit den i ärendet åvägabragta utredningen otvetydigt giva vid handen att, intill dess definitiv skogslagstiftning kommit till stånd, de i den provisoriska lagen givna bestämmelserna om inskränkning i avverkningsrätten icke heller nu kunna undvaras, och att det skulle innebära stor risk för skogskapitalets fortbestånd, om skogsägare och innehavare av avverkningsrätt medgäves att förfoga över landets skogstillgångar lika fritt som före den provisoriska skogslagstiftningens tillkomst.

Riksdagen har med hänsyn så väl till att den provisoriska lagen inom ganska nära framtid kan förväntas komma att avlösas av definitiv skogs-

lagstiftning som ock till de konsekvenser ett upphävande av lagen skulle kunna komma att medföra, funnit sig böra ansluta sig till Eders Kungl. Maj:ts framställning om lagens prolongering.

Vad angår den ifrågasatta ändrade lydelsen av 10 § i lagen torde densamma visserligen icke verka till en fullt effektiv ändring av de missförhållanden, som ändringsförslaget avser att råda bot på. Med hänsyn emellertid till svårigheten att inom ramen av den *provisoriska* lagstiftningen åstadkomma full effektivitet i hithörande hänseende finner sig riksdagen böra biträda förslaget sådant detsamma föreligger.

Beträffande de olika förslag till ytterligare ändringar i lagen, om vilka, enligt vad av statsrådsprotokollet framgår, förslag väckts, vill riksdagen i anledning av det av skogsvårdsstyrelsen i Södermanlands län framförda förslaget om förbud för enskild skogsägare att vid utstämpling använda märke, som utgör efterbildning av skogsvårdsstyrelsens märke, framhålla nödvändigheten av att, därest i 12 kap. 7 § allmänna strafflagen upptagna bestämmelser om straff för den, som falskeligen använder allmänna stämplor och märken, icke skulle vara i det förevarande fallet tillämpliga, åtgärder vidtagas i syfte att skogsvårdsstyrelsens märke erhåller motsvarande skydd som de allmänna stämplor, vilka avses i förenämnda lagrum.

Under åberopande av vad sålunda anförts får riksdagen anmäla, att riksdagen bifallit Eders Kungl. Maj:ts förevarande framställning.

Stockholm den 1 juni 1922.

Med undersåtlig vördnad.
